

Jøder på Hedemarken.

Av fylkesfører Axel Aass.

«Rase er nøkkelen til verdenshistorien». (Den engelske statsminister og jøde Disraeli).

«I det borgerlige samfunnet er jødernes vesen virkeliggjort». (Karl Marx).

En kan ikke begripe noe av situasjonen i dag uten å forstå jødeproblemet.

Hvordan var det mulig at England kastet seg ut i krig mot Tyskland, som er Europas bollverk mot bolsjevismen? Hvilken nytte har England av å knuse Tyskland og derved bane vegen for de asiatiske hordene? England kan ikke vinne noe ved det, tvertimot, også denne nasjonen vil komme til å gå med i det europeiske dragsuget. Men jødene har interesse av at England kriger med Tyskland. Derfor blir det slik.

Hvorfor går mange av våre landsmenn omkring og sier at de like gjerne vil ha bolsjevikerne her som tyskerne? Jo, fordi nordmennene ikke har noe raseinstinkt lenger. Det er blitt ryddet ut. Hvem har sørget for det? Nordmennene sjøl? Nei, de sa fra i grunnloven at de ikke vilde ha jøder inn i landet sitt. Men jødene så sin fordel i å kverke raseinstinktet. Ikke hos seg sjøl, der måtte det pleies og bevaras. Men hos andre folk måtte det ikke finnes raseinstinkt.

Under det gamle systemet var det ikke god tone å komme inn på problemet «nordmenn og jøder». Ingen kunde hevde at rikets første mann var norsk, men det gikk ikke an å snakke om det. En måtte heller ikke nemne det pussige i at vår kongesang hadde en merkverdig likhet med den engelske nasjonalsang. Helt utilgivelig var det å si at landets annen mann — stortingspresidenten — nok ikke var nordmann, men hadde en duft av Palestina over seg. Slik var usemnelig tale, enda det var sant.

Norge hadde ellers ikke så mange jøder av kjøtt og blod. Derfor er det også dem som hevder at Norge ikke er blitt preget av det jødiske livssynet. Det var ikke mange jødene i Ringsaker eller i Romedal. På Tynset og i Kongsvinger var det heller ikke stort å se av dem. De få stakkars jødene vi hadde i Hedmark fylke kunde da vel ikke påvirke oss noe? En er ikke klar over at den jødiske forgifften skjedde gjennom andre kanaler.

Det var vel ingen som mer preget det 19. århundrenes samfunnssyn enn Karl Marx. Var ikke han jøde? Sigmund Freud var vel den person i det 20. århundrede før denne krigen som mest påvirket europeernes livssyn. Han var ikke hedemarking, men jøde. Ta ellers motetningene innen kunstens verden. Var det ikke jødene som ga tonen? Finanslivet — var det stort andre enn jødene som hersket der?

I denne sammenheng må en ikke glømme det faktum at den jødiske ånd meget vel kan slå rot også hos det nordiske menneske, når det er berøvet raseinstinktene og har gitt seg materialismen og forfallet i vold.

I programmet til det tyske nasjonalsosialistiske partiet står det at vi må bekjempe jøden utenfor oss og jøden i oss. Her i Norge er vi ferdig med den første del av prosessen. Men alt er fäfenget dersom ikke også den siste delen blir gjennomført. No må vi for alvor ta fatt på det som står igjen.